

Άρειος Πάγος 221/1979, Τμ. Β'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 36/80 σελ. 164

Περίληψη: Μόνον εις δεύτερον βαθμόν εκδοθείσα οριστική απόφασις υπόκειται εις αναίρεσιν, ουχί δε και η πρωτόδικος η οποία ενεσωματώθη εις αυτήν. - Θάνατος εκ νόσου τελείως ασχέτου προς την εργασίαν και τας συνθήκας αυτής δεν αποτελεί εργατικόν ατύχημα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Δ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ

Δικηγόροι: Γ. Πατρινός, Γ. Παρθενίου

Εκ των διατάξεων του άρθρου 553 του Κ. Πολ. Δ. προκύπτει ότι επί υποθέσεως διελθούσης αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, μόνον ή κατά δεύτερον βαθμόν εκδοθείσα οριστική απόφασις υπόκειται εις αναίρεσιν, ουχί δε και η πρωτόδικος τοιαύτη, ήτις ενσωματώθη εις αυτήν. Εν προκειμένω διά του δευτέρου λόγου αναίρεσεως προβάλλεται ότι η αναίρεσιβαλλομένη απόφασις εσφαλμένως εδέχθη τον ισχυρισμόν της πρωτοδίκου αποφάσεως ότι η απόλυσις του συζύγου της αναιρεσειούσης εγένετο διά την ασθένειαν του καρκίνου, στηρίξασα την σκέψιν της ταύτην εις την ληξιαρχικήν πράξιν θανάτου, όστις επήλθε την 8.1.74, ήτοι μετά εν έτος από της απολύσεώς του. Εφ' όσον ο λόγος ούτος ερείδεται επί αιτιολογίας της πρωτοδίκου αποφάσεως, άνευ συμφέροντος προβάλλεται και είναι, ως εκ τούτου, απορριπτέος, αφού μάλιστα η προσβαλλομένη απόφασις δεν αναφέρεται εις τας σκέψεις της πρωτοδίκου.

Κατά το άρθρον 1 του διά του Β. Δ/τος της 24-7/25.8.1920 κωδικοποιηθέντος και διά του άρθρου 38 του Εισ. Ν. του Α.Κ. διατηρηθέντος εν ισχύϊ Νόμου 551/14, ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επελθόν εις εργάτην ή υπάλληλον των εν άρθρω 2 του αυτού νόμου αναφερομένων εργασιών και επιχειρήσεων, εν αις ρητώς περιλαμβάνονται και αι της μεταφοράς δι' ύδατος, παρέχει δικαίωμα αποζημιώσεως, κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, εάν συνδέεται με την εργασίαν εν σχέσει αιτίου και αποτελέσματος. Εν προκειμένω, το δικάσαν Εφετείον εδέχθη, ότι ο θάνατος του εργασθέντος εις πλοίον του αναιρεσιβλήτου συζύγου της αναιρεσειούσης επήλθεν ουχί εξ εργατικού ατυχήματος, αλλ' εκ καρκίνου, ήτοι νόσου τελειως ασχέτου προς την εργασίαν και τας συνθήκας αυτής, βάσει δε των γεγονότων αυτών απέρριψε την έφεσιν και επεκύρωσε την πρωτόδικον απόφασιν, δι' ης είχε απορριφθή η αγωγή της αναιρεσειούσης και των τέκνων της. Ταύτα δεχθέν το Εφετείον ορθώς τον νόμον ηρμήνευσε και εφήρμοσε και δεν παρέβη την διά του άρθρου 12 του Ν. 4502/66 αντικατασταθείσαν διάταξιν του άρθρου 29 του Ν. 3170/55 "Περί Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου", διά της οποίας χορηγούνται παροχαί εις τους ναυτικούς βάσει της συνδεούσης αυτούς μετά του Ν.Α.Τ. ασφαλιστικής σχέσεως, χωρίς να ταυτίζονται αι προϋποθέσεις χορηγήσεως αυτών με τας τοιαύτας του Ν. 551/14, αφού μάλιστα, η ύπαρξις ή μη ατυχήματος εξαρτάται εκ της κρίσεως του Διοικητικού συμβουλίου του Ν.Α.Τ.(1).

(1) Εγκυροί την 4840/77 Εφ. Αθηνών.